

Ələddin Əzimli

Bu yol

Bu yolu
iki bölən
sən olacaqsan.
Gedişi-gəlişi
bağlayacaqsan.
Bu yolun
bir üzündə
qar yağacaq,
bir üzündə
yağış.
Qarğış
sahibi olacaqsan.
Məni keçirəcəksən
yolun
gah o üzünə,
gah bu üzünə.
Hərdən-hərdən
yad libaslarda,
yad sifətlərdə
görünəcəksən gözümə.
vaxt gələcək
unudulacaqsan.
Onda
bütün olanları
təpədən-dırnağa
yaxşı-yaxşı
xatırlayacaqsan...

Qaytar

Asmışam
səni boynumdan
göz muncuğu kimi.
Bu gələn baharın
ağaclardakı
tumurcuğu kimi.
Çiçəkləyəcəyin,
üzlərə güləcəyin,
anları gözləyirəm.
Səni
doğma bir insan kimi
dönə-dönə əzizləyirəm.
Yırt köynəyini,

dağılsın tumurcuq,
çiçəklə.
Gözlərin nura gəlsin,
kədərdən, qəmdən soyunsun,
bu qara daşlar da gülsün.
Gül üzümə,
məni də güldür.
Yalvarıram,
dağıt dərdimi,
yavaş-yavaş
qaytar məni özümə.

Bomboz günlərdə

Gün doğacaq
qəm qoxuyan
çiçəklərin üstünə.
Qızına bilməyəcəyəm
Sənin istinə.
Əksinə,
bürünəcəyəm tüstünə.
Yollar
məni aldadacaq,
udacaq,
yarı mənzildə qoyacaq.
Birdəfəlik səndən
üzüləcək əllərim.
Yenə də başlanacaq
bomboz günlərim.
Üzümə açılacaq
qaranlığın dalınca
rəngsiz səhərlərim.

Yadımdan çıxdı adım

İtkilərin dalınca
Yolu-yola caladım.
Gah getdim, gah dayandım,
Fikrimi haçaladım.

Nə idi görən suçum?
Sənə qovuşmaq üçün,
Ağladım için-için,
Ağrıdan çabaladım.

İzim izə qarışdı,
Fikirlərim dolaşdı.
Bu söz mənə tanışdı,
Bəs niyə hecaladım?

Uzanmışdım çəməndə,
Düşdüm qəfil kəməndə.
Tanrı: "Kimsən?" - deyəndə,
Yadımdan çıxdı adım.

Heyf ki

Gecə gecədən uzundur,
Səhəri açmaq olmayır.
Dərd ki, səni ram elədi,
Əlindən qaçmaq olmayır.

Gəl tab elə bu əzaba,
Dolaş el-el, oba-oba.
Külək vursa, sönsə soban,
Evə nur saçmaq olmayır.

Yalvar Allaha, güc istə,
Yalın başına tac istə.
İşıqlı bir ağac istə,
Hər yanan çıraç olmayır.

Qoyma sına dayağını,
Gəl unutma bu çağını.
Allah açıb qucağını,
Heyf ki, uçmaq olmayır.

Ağrı

Bu körpə görün nə vaxtdır,
Qərib gecəyə ağlayır.
Hardan bilək sahibsizdir,
Axtarır yiyə, ağlayır.

Səsi kövrək, qırıq-qırıq,
Boğur körpəni hıçqırıq.
Axtarsaq bəlkə taparıq,
Dərdini, niyə ağlayır?

Səsindən sızlayır daşlar,
Təsirsizdir yalvarışlar.
Belə olur qarğınmışlar,
Üz tutub göyə ağlayır.

Bəlkə körpə anasızdır,
Elə bi ki, qırıq sazdır.
Çöldə qışdır, bərk ayazdır,
Yandım, de niyə ağlayır?

Ürəyim odun içində,
Doğmanın, yadım içində.
Yalnız bir qadın içində,
"Balam vay", - deyə ağlayır.

Qum və dəniz

Sanki alov, yanar oddur,
Sahilin isti qumları.
Dənizə yetmək istədim,
Yolumu kəsdi qumları.

Şütüür dənizdə qayıq,
Ləpələri bir ağ yaylıq.
Dənizin suyu çox ilıq,
Ancaq çox tərsdi qumları.

Artıq qorxum yox atəşdən,
Bu alovdan, keşməkeşdən.
Qoy od düşsün lap Günəşdən,
Bürüsün tüstü qumları.

Axır istəyimə çatdım,
Suları yuxudan oyatdım.
İnan mərmər tək rahatdı,
Dənizdə üstü qumların.

Təsisçi və baş məsləhətçi:
Aqıl ABBAS

Baş redaktor:
İradə TUNCAY

Qəzet "Ədalət" qəzetinin bilgisayar mərkəzində
yığılıb səhifələnmiş və "Azərbaycan"
neşriyyatında ofset üsulu ilə çap edilmişdir.

Müəlliflərin mövqeyi ilə redaksiyanın
mövqeyi üst-üstə düşməyə bilər.

KAPİTAL Ban

kod: 20011
Müxbir hesabı: AZ371
S.W.I.F.T.
AZ42AIB38070019
indeks:01

ƏDALƏT •

9 iyun 2016-cı il